

Arrest

nr. 310 495 van 25 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 16 april 2024.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart afkomstig te zijn uit Afghanistan, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” van 21 december 2023, waarbij haar huidig vierde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekende partij naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van haar vierde beschermingsverzoek bouwt de verzoekende partij verder op de verklaringen zoals ze die reeds heeft aangehaald in haar vorige verzoeken om internationale bescherming met name dat ze vervolging dient te vrezen omdat Daesh haar wil vermoorden nadat, door haar toedoen, een door hen geplande aanslag op een stembureau vrijdeld werd.

Dit vluchtrelaas werd echter reeds beoordeeld in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming in een arrest van de Raad van 16 december 2022 met nummer 282 087, waar ook haar aangehaalde verwestering beoordeeld werd, in het kader van haar eerste volgende verzoek om internationale bescherming van 30 januari 2023 waartegen ze geen beroep aantekende bij de Raad en in het kader van haar tweede volgende verzoek om internationale bescherming van 23 mei 2023 waartegen zij ook geen beroep aantekende bij de Raad. Deze beoordeling staat dan ook vast.

Ze herhaalt in haar huidig verzoek om internationale bescherming dat Daesh haar wil vermoorden omdat zij een aanslag vrijdeld heeft en dat haar vader door strijders van Daesh geslagen werd en in kritieke toestand in het ziekenhuis lag. Ook haalt zij aan verwesterd te zijn.

Ter ondersteuning van haar huidige verzoek legt verzoekende partij een USB-stick neer met foto's en video's van de verwondingen van haar vader, alsook diverse foto's en video's van culturele en sociale activiteiten die zij bijwoonde in België en een brief tussen haar advocaat en het Digital Platform for Attorneys (dp-a) betreffende haar dossier.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekende partij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat ze geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat:

- uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen heeft afgelegd. Zij zich beperkt tot het louter verwijzen naar haar asielmotieven die ze in het verleden heeft uiteengezet, met name dat ze vervolging vreest door Daesh omdat zij een bomaanslag bij een stemkantoor vrijdelde en dat zij in België geïntegreerd is. Zij wel bijkomende documenten neerlegt ter staving van diezelfde eerdere verklaringen. Dit betreft een USB-stick met daarop video's en beelden van haar vader, die gewond geraakte als gevolg van haar problemen, alsook diverse foto's en video's van sociale en culturele evenementen in België. Tot slot bevat de USB-stick ook nog een brief tussen haar advocaat en het Digital Platform for Attorneys (dp-a) betreffende haar dossier, namelijk met betrekking tot een probleem dat zich gesteld zou hebben waardoor haar advocaat te laat was om de eerdere beslissing aan te vechten.

- De foto's en video's van de verwondingen van haar vader kaderen in haar reeds ongeloofwaardig bevonden asielfrelaas. Deze verwondingen komen namelijk voort uit de asielmotieven die zij in haar eerdere verzoek heeft aangehaald. Aangezien daaraan geen enkel geloof kon worden gehecht, volstaan deze beelden ook niet om die appreciatie alsnog om te buigen. Bovendien kan uit deze beelden ook niet afgeleid worden op welke manier de afgebeelde persoon gewond raakte;

- De door haar neergelegde foto's en video's van sociale en culturele evenementen in België, hoewel door haar niet gespecificeerd wat deze beelden precies dienen te staven of waarom zij relevant zouden zijn voor haar verzoek, kunnen worden geïnterpreteerd als een staving van de door haar reeds aangehaalde verwestering aangezien zij bij haar beroep tegen de beslissing van het CGVS inzake haar eerste verzoek om internationale bescherming alsook in haar derde verzoek verwestering aanhaalde als motief. De commissaris-generaal stelt echter vast dat deze beelden geen ander licht kunnen werpen op de beoordeling van de Raad, namelijk dat een door louter tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij de verzoeker aannemelijk maakt dat het gaat om verwesterd gedrag dat op een godsdienstige of politieke overtuiging is gebaseerd en dat bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden. Verzoekende partij is daartoe in gebreke gebleven. Het loutere feit dat zij aanwezig was bij of deelnam aan

enkele culturele activiteiten in België zoals concerten en zich dus in zekere mate een westerse levensstijl heeft aangemeten, kan geenszins volstaan om te concluderen dat daaruit voor haar ook daadwerkelijk een nood aan internationale bescherming voortvloeit;

- De briefwisseling tussen haar advocaat en dp-a met betrekking tot een probleem in haar dossier, geen betrekking heeft op de inhoud van haar huidige verzoek.

6. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en stukken die de verzoekende partij aanbracht in het kader van haar huidige volgend beschermingsverzoek en heeft deze afdoende onderzocht alsook zorgvuldig beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat de verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct.

7. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat de verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch komt ze in wezen niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. De verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan die de beoordeling van de commissaris-generaal aan het wankelen brengt.

Met betrekking tot haar asielrelaas blijft zij steken in het louter herhalen van haar reeds afgelegde verklaringen. Hiermee kan zij geen afbreuk doen aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing. Zij brengt in het kader van haar asielrelaas nieuwe elementen aan, namelijk video's en beelden neer van haar vader die gewond geraakte door haar vermeende problemen. Echter wordt er in de bestreden beslissing terecht gesteld dat deze beelden niet volstaan om de appreciatie om te buigen. Aangezien verzoekende partij in haar verzoekschrift op geen enkele wijze de beoordeling van de bestreden beslissing weerlegt, slaagt zij er niet in om aan te tonen dat dit nieuwe elementen betreffen die kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekende partij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Ook de briefwisseling tussen haar advocaat en dp-a kan niet gezien worden als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekende partij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien dit geen betrekking heeft op haar huidige verzoek om internationale bescherming.

In het kader van haar aangehaalde verwestering komt ze niet verder dan te stellen dat zij op zeer jonge leeftijd, meer bepaald zeventien jaar, vertrokken is uit Afghanistan, dat zij reeds bijna drie jaar in Europa verblijft dat zij voor de overheid gewerkt heeft, dat zij verwesterd is en zij zich aangepast heeft aan de Belgische samenleving en dat zij hiervan beelden bijgebracht heeft. Dit kan echter bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht waarmee ze dan ook de voormelde motieven van de bestreden beslissing niet ontkracht of weerlegt. Zoals reeds gesteld werd, kan er geen geloof gehecht worden aan haar werk voor de overheid. Daarnaast oordeelde de Raad in het arrest met nummer 282 087 van 16 december 2022 ook al dat verzoekende partij niet aannemelijk maakte dat zij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als iemand die de sociale normen niet respecteert en als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden en dat zij in die zin een risico zou lopen om te worden vervolgd. In het kader van haar huidige verzoek om internationale bescherming brengt verzoekende partij video's en foto's bij van sociale en culturele evenementen in België. Echter wordt er door de commissaris-generaal terecht vastgesteld dat het loutere feit dat zij aanwezig was bij of deelnam aan enkele culturele activiteiten in België zoals concerten en zich dus in zekere mate een westerse levensstijl heeft aangemeten, geenszins kan volstaan om te concluderen dat daaruit voor haar ook daadwerkelijk een nood aan internationale bescherming voortvloeit. Bovendien werd hierover reeds geoordeeld in het arrest van 16 december 2022. Dit betreffen aldus geen nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bovendien blijkt uit de algemene landeninformatie niet dat de analyse van de Raad omtrent dit punt in het desbetreffende arrest niet meer correct of actueel zou zijn. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat de algemene informatie aan de hand waarvan de commissaris-generaal zijn beoordeling maakt niet actueel en onvolledig zou zijn, toont zij dit op generlei wijze aan. De informatie die verzoekende partij bijbrengt ligt in dezelfde lijn als deze gebruikt door de commissaris-generaal. Door bovendien louter te verwijzen naar algemene informatie schetst verzoekende partij geen concreet en diepgaand beeld van de impact van haar verblijf en activiteiten in België op de gevolgen bij een terugkeer naar Afghanistan, met name waarom zij hierdoor dermate onder de negatieve aandacht van de taliban zou komen, al dan niet wegens een (gepercipieerde) verwestering, en niet in staat zou zijn zich te conformeren aan de huidige binnen de Afghaanse samenleving geldende regels en normen. Zij brengt geen concrete elementen aan die wijzen op een (toegeschreven) verwestering.

Waar verzoekende partij in het verzoekschrift nog verwijst naar arresten van de Raad, dient erop gewezen te worden dat de appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elke concrete asielaanvraag zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Verzoekende partij toont niet aan dat de feiten die ten grondslag lagen aan de rechterlijke uitspraken waarnaar zij verwijst dezelfde zijn als, dan wel vergelijkbaar zijn met, de feiten en elementen waarop zij zich beroept in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming.

Gelet op de individuele omstandigheden van verzoekende partij blijken in casu geen nieuwe elementen die een ander licht werpen op de beoordeling dat verzoekende partij niet aannemelijk maak dat zij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een verblijf in en terugkeer uit Europa en/of (een toegeschreven) verwestering.

Gelet op het voorgaande blijft de eerder gedane appreciatie van de commissaris-generaal en de Raad omtrent het vluchtrelaas van verzoekende partij, nog steeds gehandhaafd.

8. Door voorts louter de algemene socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan aan te kaarten, brengt de verzoekende partij geen concrete elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de motieven in de bestreden beslissing die hiermee verband houden en de eerder gedane analyse van de Raad in zijn arrest met nummer 282 087, met name dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan niet het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban.

De verzoekende partij brengt verder geen concrete elementen aan die aantonen dat ze bij een terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij ze niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door de taliban dan wel andere actoren.

9. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, oordeelde de Raad in het kader van haar vorige verzoek in het arrest met nummer 282 087 dat het geweld in de provincie Nangarhar geen hoog niveau bereikt waardoor er niet kan worden aangenomen dat ze louter omwille van haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van haar leven of persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Ze laat tevens na het bewijs te leveren dat ze specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Nangarhar. Evenmin beschikt de Raad over elementen die erop wijzen dat er in haar hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat ze een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Op basis van de geactualiseerde landeninformatie bijgebracht door verwerende partij, dringt zich heden eenzelfde conclusie op.

De verzoekende partij brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Evenmin is er sprake van persoonlijke omstandigheden die het risico in haar hoofde zouden verhogen. De verzoekende partij brengt geen concrete elementen bij die hier anders doen over denken.

10. Wat betreft artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek of er in casu nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om haar verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van haar huidig (volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om de verzoekende partij, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, behoort overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid

van de commissaris-generaal. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

12. Bijgevolg lijkt de verzoekende partij geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat ze in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

13. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen lijken te ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker lijkt evenmin aangetoond te hebben dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen lijken hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin te kunnen leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

14. Het middel lijkt ongegrond."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 30 mei 2024 staat het volgende vermeld:

"De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. VzP wijst op haar aanvullende nota met landeninfo, naast de daarin geciteerde arresten van de Raad en de vervolging en veroordeling die "afvallige" terugkeerders-"verhalen verzimmers" uit het westen te wachten moeten staan volgens de woordvoerder van de hoogste rechter. Inmiddels leeft VzP hier al 4 jaar, duidelijk en totaal verwesterd en zij wijst op de vele stukken dienaangaande in het administratief dossier, met deelname aan festivals, de vele foto's waarop o.m. haar westerse klederdracht te zien is.

Het is volgens haar een feit dat Afghanistan onder de taliban de "slaven van Pakistan" zijn en agenten van ISI, op termijn verwordt Afghanistan tot een provincie van Pakistan. Ook religieus heeft ze een probleem nu de scholen voor meisjes gesloten zijn, iets dat nergens in de islam staat. De taliban is een terroristische organisatie die de mensen het onderwijs onthoudt zodat ze hun activiteiten kunnen doen. Ook cultureel is er voor haar veel veranderd de afgelopen 4 jaar: het vaste patroon aldaar dat je daar huwt met de hulp van je vader is voor haar geëvolueerd naar een westers beeld: je huwt met diegene voor wie je kiest en op wie je verliefd bent. Zij vraagt haar dossier terug te sturen om grondig gehoord te worden op het CGVS."

5. De verzoekende partij brengt ter terechtzitting, met voormelde argumentatie, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 16 april 2024.

5.1. Waar de verzoekende partij stelt in het verzoekschrift dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming, moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar vermeende problemen met daesh. Dit werd bevestigd in het arrest van 16 december 2022 met nummer 282 087 en in het kader van haar volgende verzoeken om internationale bescherming van 30 januari 2023 en 23 mei 2023. Ook in het kader van haar huidige verzoek om internationale bescherming stelt de commissaris-generaal vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar vermeende problemen met daesh en ze doet geen moeite in het verzoekschrift of tijdens de terechtzitting om deze problemen verder aannemelijk te maken. Omdat er geen geloof kan worden gehecht aan haar problemen met daesh, moet ze ook de hulp niet inroepen van de taliban om haar te beschermen tegen daesh. Het is dan ook niet duidelijk waarom het in haar specifieke belang is dat de taliban niet als een actor van bescherming kan worden gezien en waartegen de taliban haar zou moeten beschermen.

5.2. Ze stelt verder dat de taliban kan gezien worden als een actor van vervolging. In het arrest van 16 december 2022 met nummer 282 087 en haar volgende verzoeken om internationale bescherming van 30 januari 2023 en 23 mei 2023 en haar huidige verzoek om internationale bescherming maakt ze echter niet aannemelijk dat ze enige vrees heeft voor de taliban of haar omgeving in haar regio van herkomst omwille van een (toegeschreven) verwestering. Op heden slaagt ze hier nog steeds niet in.

De verzoekende partij kan niet worden gevolgd waar ze stelt dat de Raad zich niet kan beroepen op het ontbreken van precedenterwerking in de Belgische rechtsorde omdat dit dossier niet louter over een individu gaat maar over alle Afghanen die geviséerd worden door de hoogste religieuze leider van de taliban. In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat de beoordeling van haar huidig verzoek om internationale bescherming weldegelijk een loutere beoordeling over de specifieke en individuele elementen van de verzoekende partij betreft, een beoordeling van de elementen en stukken die ze voegt ter staving van haar verzoek om internationale bescherming en de redenen waarom ze niet kan terugkeren naar Afghanistan. De bestreden beslissing en de beschikking die in het kader van haar beroep geschreven zijn, omvatten geenszins een beoordeling over alle Afghanen die geviséerd worden door de hoogste leider van de taliban. Dit betoog van de verzoekende partij doet geen afbreuk aan het principe dat in de continentale en Belgische rechtsorde, geen sprake is van een precedenterwerking waardoor een verwijzing naar een ander arrest van de Raad of ander rechtcollege, in geen geval dienstig is.

5.3. In de beschikking van 16 april 2024 wordt verwezen naar het arrest van 16 december 2022 met nummer 282 087. Hier werd gesteld dat ze niet aannemelijk maakt dat ze verwesterd is, dat ze bij een terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als iemand die de sociale normen niet respecteert en als zijnde besmet door de Westerse waarden en dat zij in die zin een risico loopt om te worden vervolgd. Door eenvoudig aan te voeren dat zij reeds vier jaar hier verblijft en duidelijk verwesterd is en verwijst naar de documenten in het administratief dossier, doet ze hier geen afbreuk aan. Deze documenten werden immers reeds beoordeeld in het bovenvermelde arrest waarbij werd gesteld dat deze documenten geenszins kunnen volstaan om te concluderen dat hieruit ook daadwerkelijk een nood aan internationale bescherming voortvloeit. Aldus kunnen ze niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot. Ze stelt verder tijdens de terechtzitting dat ze het niet eens is met het besluit van de taliban dat meisjes niet naar school mogen gaan, de taliban een terroristische organisatie is die mensen onderwijs onthouden en ze het niet mee eens is met de cultuur dat een vader beslist met wie zijn kinderen trouwen maar dat ze vindt dat een persoon zelf mag kiezen met wie ze trouwt. De verzoekende partij brengt dit voor het eerst naar voren op zitting, doch laat na deze algemene verklaringen verder te onderbouwen en meer duiding te geven door enig document of bijkomende verklaring. Op basis van deze algemene en beperkte verklaringen, maakt ze echter niet aannemelijk dat ze een opvatting, gedachte of mening heeft die ingaan tegen of die een uiting is van oppositie of verzet tegen het beleid of methoden van de taliban of haar omgeving in haar regio van herkomst, laat staan dat ze aannemelijk maakt dat haar een dergelijke gedachte, opvatting of mening kan worden toegedicht door de taliban of haar omgeving in haar regio van herkomst, waardoor ze vervolging dient te vrezen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Deze algemene beweringen die ze voor het eerst opwerpt ter terechtzitting kunnen dan ook niet gezien worden als nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

Haar verwijzing in haar aanvullende naar de weblink <https://www.khaama.com/swedisch-committe-halts-activities-in-afghanistan-amid-rising-pressure/17/3/2024> om aan te tonen dat de Swedish Committee uit Afghanistan werd weggejaagd, werkt niet. Uit het gegeven dat de Swedish Committee uit Afghanistan vertrokken is, kan niet afgeleid worden dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

5.4. Verder verwijst de verzoekende partij nog naar één rapport dat betrekking heeft op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Er kan uit dit rapport en het geheel van de beschikbare landeninformatie niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Het betoog in de aanvullende nota laat niet toe anders te oordelen.

6. In het proces-verbaal van de zitting staat te lezen dat de verzoekende partij het volgende naar voor brengt: *“Het is volgens haar een feit dat Afghanistan onder de taliban de “slaven van Pakistan” zijn en agenten van ISI, op termijn verwordt Afghanistan tot een provincie van Pakistan.”* De verzoekende partij beperkt zich tot het naar voor brengen van deze bewering zonder deze verder te onderbouwen of te verduidelijken. Het is niet duidelijk wat de verzoekende partij hiermee bedoelt noch waarom ze hiervoor een vrees zou hebben op vervolging of een ernstig risico zou lopen op ernstige schade bij een terugkeer naar Afghanistan. Dit kan dus niet beschouwd worden als een nieuw element dat haar kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

7. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig juli tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter,
M. HEIRBAUT,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. HEIRBAUT

M. RYCKASEYS